

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Трявна, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТРЯВНА в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ВЯРА ПЕТРАКИЕВА

при участието на секретаря Валентина Г. Николова
като разгледа докладваното от ВЯРА ПЕТРАКИЕВА Гражданско дело № 20214240100153 по описа за 2021 година

При условията на субективно съединяване са предявени искове с правно основание чл.108 от Закона за собствеността.

В исковата молба на К. И. Д. и Б. Б. С., действащ със съгласието на своята майка К. И. Д., против О. А. С. се твърди, че с нотариален акт от 15.12.2000 г. Б. А. С. и А. С. О. придобили както следва: А. С. О. придобил ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 73403.110.39 по КК и КР, находящ се в гр. Т., ул. „*****“ №**; Б. А. С. придобил построените в горния поземлен имот сгради, а именно СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.1 – жилищна сграда със смесено предназначение; СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.2 – жилищна сграда, еднофамилна; СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.3 – селскостопанска сграда. С нотариален акт от 14.09.2009 г. А. О. С. продал на ищцата К.И. А. собствения си недвижим имот, а именно ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 73403.110.39 по КК и КР, находящ се в гр. Т., ул. „*****“ №**. На 27.09.2011 г. Б. А. С. починал и за свой наследник по закон оставил сина си Б.С.. По този начин ищцата К.И. А. се явявала собственик на описания по-горе поземлен имот, а синът ѝ Б.С. като собственик на намиращите се в него сгради. Към настоящия момент ответникът владеел процесните имоти, без да има основание за това, като отказвал да осигури достъп, включително и чрез органите на МВР.

Претендира се в исковата молба да се постанови решение, с което: 1. Да се осъди ответника да предаде на К.И. А. владението върху ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 73403.110.39 по КК и КР, находящ се в гр. Т., ул. „*****“ №**; 2. Да се осъди ответника да предаде на Б.С., действащ със съгласието на своята майка К.И. А., владението върху СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.1, СГРАДА с

идентификатор 73403.110.39.2, СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.3. Претендира се и присъждане на направените по делото разноси.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е представил писмен отговор, в който твърди, че е собственик на описаните в исковата молба имоти – земя и сгради. Същите били собственост на брат му Б. А. С., който починал на 27.09.2011 г. След смъртта му ответникът се снабдил с удостоверение за наследници, в което било посочено, че той е единствен наследник на починалия. На това основание декларирал имотите в данъчната служба при Община Т. и вече 10 години плащал задълженията му. През всичките тези години ответникът поддържал имота в добро състояние – правил ремонти, залесявал градината, живеел в него, без никой да оспорвал тези му права. Ищците не се интересували от имотите и не ги посещавали. Сградите били декларирани от ответника Б.С. след образуване на делото, на 11.08.2021 г. На тези основания, ответникът счита предявеният иск за неоснователен.

В съдебно заседание ищците, чрез упълномощените адв. А. и адв. М., поддържат предявения иск.

В съдебно заседание ответникът, лично и чрез адв. З. К. като процесуален представител, поддържа направеното в писмения отговор оспорване на предявения иск, с твърдение за придобиване на имота по давност. Сочи, че сградите са придобити по давност с упражнявана фактическа власт въз основа на удостоверението за наследници, в което той фигурирал като наследник по закон на своя брат. По отношение на земята сочи, че е придобита по давност с владение в продължение на 10 години.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, писмени и гласни, съдът намира следното за установено от фактическа страна:

С нотариален акт за продажба на недвижим имот №137, т.І, рег.№259, дело №223/15.12.2000 г. по описа на Районен съд – Трявна, А. С. О. е придобил право на собственост върху ПАРЦЕЛ XIII-1971 от кв.2 по плана на ***** на гр. Т., целият от 470 кв.м., а Б. А. С. – правото на собственост върху ДВУЕТАЖНА КЪЩА, ПОСТРОЙКА И СУШИНА-ПЛЕВНЯ, построени в горепосочения парцел, при граници на имота: улица, парцел XII-1971, река Тревненска и парцел XIX-1970.

С нотариален акт за продажба на недвижим имот №94, т.ІІ, рег.№457, дело №268/14.09.2009 г. по описа на Районен съд – Трявна, А. О. С. е продал на К.И. А. УПИ XIII-1971 в кв.2 по плана на ***** на гр. Т., целият с площ 470 кв.м., при граници: улица, ПИ №1501, ПИ №1972, река Тревненска и ПИ №1970.

Според скица №15-344953/01.04.2021 г. на СГКК, описаният в нотариален акт №94, т.ІІ, рег.№457, дело №268/14.09.2009 г. по описа на Районен съд – Трявна парцел представлява ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 73403.110.39 по КК и КР на гр. Т.,

одобрени със заповед РД 18-83/10.12.2009 г. на ИД на АГКК, с последно изменение на КК и КР засягащо поземления имот от 01.04.2021 г., с адм. адрес: гр. Т., ул. „*****“ №**, с площ 523 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване /до 10м/, при граници: 73403.110.10, 73403.110.191, 73403.110.28, 73403.110.38. По данни от скицата в имота се намират 3 броя сгради.

Според скица №15-552030/26.05.2021 г. на СГКК, една от описаните в нотариален акт №137, т.І, рег.№259, дело №223/15.12.2000 г. по описа на Районен съд – Трявна сгради представлява СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.1 с площ 50 кв.м., брой етажи – 2, брой самостоятелни обекти в сградата – 2, с предназначение ЖИЛИЩНА СГРАДА СЪС СМЕСЕНО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ.

Според скица №15-345074/01.04.2021 г. на СГКК, другата описана в нотариален акт №137, т.І, рег.№259, дело №223/15.12.2000 г. по описа на Районен съд – Трявна сграда представлява СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.2 с площ 68 кв.м., брой етажи – 1, брой самостоятелни обекти в сградата – няма данни, с предназначение ЖИЛИЩНА СГРАДА – ЕДНОФАМИЛНА.

Според скица №15-345078/01.04.2021 г. на СГКК, третата описана в нотариален акт №137, т.І, рег.№259, дело №223/15.12.2000 г. по описа на Районен съд – Трявна сграда представлява СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.3 с площ 53 кв.м., брой етажи – 1, брой самостоятелни обекти в сградата – няма данни, с предназначение СЕЛСКОСТОПАНСКА СГРАДА.

По делото е приложено удостоверение за наследници №100-1795/20.08.2015 г. на Община С., според което Б. А. С. е починал на 27.09.2011 г. и за свой наследник по закон е оставил ищецът Б. Б. С.. – син.

Представено е по делото и удостоверение за наследници №100-473/11.03.2015 г. на Община С., според което след смъртта си на 27.09.2011 г. Б. А. С. е оставил за свой единствен наследник по закон ответникът О. А. С. – брат.

Според удостоверение за раждане от 11.08.2015 г. на Община С., ищецът Б. Б. С.. е роден на ***** г. от майка К.И. А. и баща Б. А. С..

Видно от влязло в сила на 14.12.2005 г. решение №235/13.12.2005 г. по гр.д. №2570/2005 г. по описа на С. районен съд, със същото е прекратен брака на ищцата К. И. Д. с лицето А.Ц. А., по реда на чл.50 СК. Въз основа на това решение може да се направи извода, че ищецът Б. Б. С.. е роден по време на брака на майка му с посоченото лице.

С влязло в законна сила на 17.03.2005 г. решение №***** г. по гр.д. №***/2004 г. по описа на С. градски съд е признато за установено по предявения от К.И. А. против А.Ц. А. иск с правно основание чл.33 ал.1 СК, че детето Б.-А. А. А., роден на ***** г., не е заченато и не произхожда от А.Ц. А..

С представена по делото нотариално заверена декларация от 01.04.2005 г. на нотариус с рег.№727 в НК Т.А. Б. А. С. е заявил, че е баща на детето Б.-А., родено на ***** г. и е съгласен да бъде вписан като баща в акта за раждането му.

С влязло в сила на 05.08.2015 г. решение №149/05.08.2015 г. по гр.д. №409/2015 г. по описа на Костинбродски районен съд, е постановено допълване на акт за раждане №143/06.02.2004 г. на С. община на лицето Б. Б. С., чрез посочване на данни по чл.45 т.9 ЗГР за неговия баща Б. А. С., а именно: ЕГН *****, вместо посочени числа за ЕГН на лицето Б. А. С. „****“, както и да се допълни гражданството му – на Република България, наред с в посоченото в акта – гражданство на Н..

От писмо рег.№360 000-1816/01.10.2015 г. на РУ Трявна при ОДМВР – Габрово, адресирано до ищцата К. И. Д., се установява, че по подадено от същата уведомление с УРИ 360000-1627/09.09.2015 г. е извършена проверка, при която е установено, че служители на РУ Трявна не са оказвали съдействие на О. А. С. за влизане във владение в имот на ул. „*****“ №** в гр. Т. С писмото, на ищцата е указано да реши спорните въпроси относно горесцитирания имот по съдебен ред.

С нотариална покана рег.№1317, т.І, №36 от 05.07.2017 г. на нотариус с рег.№619 на НК С.Ч., изпратена от К. И. Д., лично и като законен представител на Б. Б. С., връчена на 18.07.2017 г. срещу разписка №5 при отказ от страна на получателя О. А. С., ищите са заявили, че са собственици на УПИ ХІІІ-1971 в кв.2 по плана на ***** на гр. Т., заедно с построените в него сгради, подробно описани в нотариален акт №137, т.І, рег. №259, дело №223/15.12.2000 г. и нотариален акт №94, т.ІІ, рег.№457, дело №268/14.09.2009 г. по описа на Районен съд – Трявна, в който имот ответникът се е настанил и който ползва. Същият е поканен в срок от една седмица след получаване на поканата да напусне недвижимия имот и предаде ключовете за него, тъй като в противен случай ще защитят интересите си по съдебен ред.

Всяка от страните по делото е представила и писмени доказателства за платени данъци на процесния недвижим имот. Плащането на ищеца Б. Б. С. е въз основа на декларация по чл.14, подадена на 03.07.2012 г., а на ищцата – по декларация от 29.06.2012 г. Плащането на ответника е въз основа на декларация по чл.14/чл.27 ЗМДТ, подадена на 29.11.2013 г.

От показанията на разпитания по искане на ищцовата страна свидетел М.Х.Х. /семеен приятел на семейството на ищцата/ се установява, че преживе Б. С. закупил няколко имота в гр. Т. чрез посредничеството на неговия племенник А. С., тъй като той самият

не притежавал българско гражданство, а само ***, поради това, че продължително време е бил политически емигрант. Процесният имот бил измежду тези закупени имоти. Него Б. посещавал всяка година по няколко пъти, един от които задължително през лятото. Отсядал в него със сина си Б. и прекарвали в него по няколко месеца. Последно били в него цялото лято на 2011 г. След това, през м. септември същата година Б. неочаквано починал. След смъртта му, ищцата идвала в имота заедно със семейството на свидетеля и нейни приятелки през 2012 г. През 2013 г. тя му споделила, че е получила обаждане от полицията относно това, че братът на Б. е сменил ключалките в имота. Оттогава ищите нямали достъп до него. Според свидетеля, ищцата се консултирала с адвокат, който я посъветвал да изпрати нотариална покана. По думите му, Б. С. не бил в добри взаимоотношения с брат си, тъй като след емигрирането ответникът имал проблеми със социалистическата власт.

Разпитаните по искане на ответната страна свидетели И.Д.И. и Г.К.Б. /живущи в имоти, близки до процесния/ сочат, че след смъртта на брат си Б., ответникът започнал да обитава имотът. През есенно-зимния сезон живеел в гр. С., а през пролетно-летния бил в имота в ***** на гр. Т.. Оттогава и досега свидетелите не са виждали други хора да го ползват и да идват в него. През изминалото време ответникът почиствал имота, косял тревната площ, ремонтирал го, боядисал фасадата, грижел се за него.

При гореустановеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

За уважаването на предявен иск по чл. 108 от Закона за собствеността е необходимо да се установи: 1) че ищецът е собственик на вещта, предмет на иска; 2) че вещта се намира във владение или държане на ответника и 3) че ответникът владее или държи вещта без основание. Ако не е налице която и да е от тези три предпоставки, искът не може да бъде уважен.

По отношение на предявения от ищцата К. И. Д. иск с правно основание чл.108 от ЗС относно ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 73403.110.39:

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установи, че ищцата К. И. Д. е собственик на ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 73403.110.39 по КК и КР на гр. Т., одобрени със заповед РД 18-83/10.12.2009 г. на ИД на АГКК, с последно изменение на КК и КР засягащо поземления имот от 01.04.2021 г., с адм. адрес: гр. Т., ул. „*****“ №**, с площ 523 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване /до 10м/, при граници: 73403.110.10, 73403.110.191, 73403.110.28, 73403.110.38, след като го е закупила с нотариален акт нотариален акт за продажба на недвижим имот №94, т.П, рег.№457, дело №268/14.09.2009 г. по описа на Районен съд – Трявна.

По делото няма спор, че имотът се намира във владение на ответника.

Осъществяването от ответника владение е без правно основание.

Неоснователно е възражението на ответника за придобиването на ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 73403.110.39 по давност, основано на упражнявана фактическа власт върху него след 27.09.2011 г., която е датата на смъртта на неговия брат Б. А. С.. Считано от тази дата до датата на завеждане на настоящото дело /на 24.06.2021 г./ не е изтекъл предвидения в чл.79 ал.1 от ЗС десетгодишен срок за придобиване на имота по давност. В случая няма основания за придобиване по давност чрез по-краткия петгодишен давностен срок при добросъвестно владение, тъй като такова не е налице. Съгласно чл.70 ал.1 от ЗС, владелецът е добросъвестен, когато владее вещта на правно основание, годно да го направи собственик, без да знае, че праводателят му не е собственик или че предписаната от закона форма е била опорочена. Ответникът не сочи, а и не се установява да съществува правно основание, годно да го направи собственик на поземления имот.

На основание всичко изложено по-горе съдът намери предявеният от ищцата иск с правно основание чл.108 от ЗС за изцяло основателен и доказан, поради което следва да се уважи.

В петитума на исковата молба ищцата е поискала единствено предаване на владението върху поземления имот, но с оглед указанията по т.2А от Тълкувателно решение №4/14.03.2016 г. на ВКС по т.д. №4/2014 г. на ОСГК, следва да се постанови и признаване за установено спрямо ответника, че правото на собственост върху имота принадлежи на ищцата.

По отношение на предявения от ищеца Б. Б. С., действащ със съгласието на майка си К. И. Д., иск с правно основание чл.108 от ЗС относно СГРАДИ с идентификатори 73403.110.39.1, 73403.110.39.2, 73403.110.39.3:

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установи, че ищецът Б. Б. С.. е собственик на СГРАДИ с идентификатори 73403.110.39.1, 73403.110.39.2, 73403.110.39.3 – всички намиращи се в ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 73403.110.39, по наследство от своя баща Б. А. С., който го е придобил посредством нотариален акт за продажба на недвижим имот №137, т.І, рег. №259, дело №223/15.12.2000 г. по описа на Районен съд – Трявна.

По делото няма спор, че сградите се намират във владение на ответника.

Осъществяването от ответника владение е без правно основание.

Неоснователно е възражението на ответника за придобиването на СГРАДИ с идентификатори 73403.110.39.1, 73403.110.39.2, 73403.110.39.3 по давност, обосновано с упражнявана фактическа власт върху тях от него, като единствен наследник по закон на Б. А. С..

Действително, по делото е представено удостоверение за наследници №100-

473/11.03.2015 г. на Община Трявна, според което ответникът О. А. С. е единствен наследник по закон на Б. А. С., починал на 27.09.2011 г., но с оглед останалите представени по делото писмени доказателства следва да се приеме, че съдържанието на удостоверение за наследници №100-473/11.03.2015 г. на Община Трявна е невярно. Видно от другото представено по делото удостоверение за наследници №100-1795/20.08.2015 г. на Община Трявна, единствен наследник по закон на Б. А. С. е не ответникът, а ищецът Б. Б. С.. – негов син. В подкрепа на този извод са представени и други писмени доказателства. От тях се установява, че ищецът Б. Б. С.. е бил роден по време на брака на своята майка К. И. Д. с А.Ц. А., като по реда на чл.33 ал.2 СК с влязло в сила на 17.03.2005 г. решение №***** г. по гр.д. №***/2004 г. по описа на С. градски съд е признато, че последният не е негов баща. С нотариално заверена декларация от 01.04.2005 г. Б. А. С. е декларирал, че е баща на ищеца Б.С. и е заявил съгласие да бъде вписан като такъв в акта му за раждане. Всички тези писмени доказателства безпротиворечиво установяват, че ищецът по делото е син и единствен наследник по закон на Б. А. С., починал на 26.02.2004 г. Нещо повече, от показанията на разпитания като свидетел М.Х.Х. се установи, че Б. А. С. не само е бил вписан като баща в акта за раждане на ищеца, но е полагал и фактически грижи по отглеждането му до смъртта си през м. септември 2011 г., включително двамата ежегодно са посещавали имота в гр. Т. и са оставали в него за по няколко месеца.

На основание изложеното по-горе съдът приема, че ответникът О. А. С., който е брат на Б. А. С., не е негов наследник по закон, поради което не е добросъвестен владеец по смисъла на чл.70 ал.1 от ЗС. Съгласно посочената разпоредба, владеецът е добросъвестен, когато владее вещта на правно основание, годно да го направи собственик, без да знае, че праводателят му не е собственик или че предписаната от закона форма е била опорочена. Осъществяването от ответника владение не е въз основа на правно основание, годно да го направи собственик, поради което по отношение на него е приложим давностния срок по чл.79 ал.1 от ЗС, който е десет години. Тъй като ответникът сочи, че е придобил имотите по давност, чрез осъществено владение след смъртта на Б. А. С., която е 27.09.2011 г., считано от тази дата до датата на завеждане на исковата молба /на 24.06.2021 г./ не е изтекъл предвидения в чл.79 ал.1 от ЗС десетгодишен срок за придобиване на имота по давност.

В случая следва да се има предвид и, че събраните по делото доказателства сочат, че фактическа власт върху процесните сгради ответникът е установил не веднага след смъртта на своя брат, а най-рано през пролетта на 2012 г., тъй като според разпитаните по негово искане свидетели, ответникът живее в гр. С., а имотът в гр. Т. обитава през пролетно-летния сезон. Намерение за своене на вещта ответникът е заявил около година по-късно, след като през 2013 г. е сменил ключалките на вратите, за което сочи в показанията си разпитаният по искане на ищцовата страна свидетел Милко Христов.

Така или иначе, във всеки от случаите десетгодишният срок за придобиване по давност на процесните сгради не е изтекъл към датата на завеждане на делото.

Дали ответникът е знаел, че неговият брат има син е без правно значение при преценката дали същият е добросъвестен владеец или не. Дори и той да не е знаел този факт, отново не би могло да се приеме, че владението му е добросъвестно, тъй като знанието или незнанието има отношение към субективните намерения за своеене на вещта, но не и към обективния факт дали в полза на ответника е налице правно основание, годно да го направи собственик. Такова правно основание по делото липсва, поради което срокът за придобиване на процесните сгради по давност не би могъл да е по чл.79 ал.2 ЗС, а по чл.79 ал.1 ЗС.

На основание всичко изложено по-горе съдът намери предявеният от ищеца иск с правно основание чл.108 от ЗС за изцяло основателен и доказан, поради което следва да се уважи.

В петитума на исковата молба ищецът е поискал единствено предаване на владението върху поземления имот, но с оглед указанията по т.2А от Тълкувателно решение №4/14.03.2016 г. на ВКС по т.д. №4/2014 г. на ОСГК, следва да се постанови и признаване за установено спрямо ответника, че правото на собственост върху имота принадлежи на ищцата.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, направеното от ищцата искане и представения списък по чл.80 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да ѝ заплати сумата от 705,40 лв. – направени разноски по делото, на основание чл.78 ал.1 ГПК.

Неоснователно е искането за присъждане като разноски по делото на сумата от 120,00 лв., представляваща пътни разходи за явяване на упълномощените от ищцата адвокати. Тези пари не са съдебноделоводни разноски, нито адвокатски хонорар, поради което не могат да се претендират на основание чл.78 ГПК /в с.см. решение №192/25.06.2014 г. на ВКС по гр.д. №5663/203 г., IV г.о./.

С оглед изхода на спора, направеното от ищеца искане и представения списък по чл.80 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да му заплати сумата от 500,00 лв. – направени разноски по делото, на основание чл.78 ал.1 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на О. А. С., с ЕГН *****, от гр. С., *****, че К. И. Д., с ЕГН *****, от гр. С., *****/със съдебен адрес: гр. С. ул. *****, чрез адв. М. М./, е собственик на ПОЗЕМЛЕН ИМОТ

с идентификатор 73403.110.39 по КК и КР на гр. Т., одобрени със заповед РД 18-83/10.12.2009 г. на ИД на АГКК, с последно изменение на КК и КР засягащо поземления имот от 01.04.2021 г., с адм. адрес: гр. Т., ул. „*****“ №**, с площ 523 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване /до 10м/, при граници: 73403.110.40, 73403.110.191, 73403.110.28, 73403.110.38, на основание чл.108 от Закона за собствеността.

ОСЪЖДА О. А. С., с ЕГН *****, от гр. С., *****, да предаде на К. И. Д., с ЕГН *****, от гр. С., ***** /със съдебен адрес: гр. С. ул. *****, чрез адв. М. М./ владението върху ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 73403.110.39 по КК и КР на гр. Т., одобрени със заповед РД 18-83/10.12.2009 г. на ИД на АГКК, с последно изменение на КК и КР засягащо поземления имот от 01.04.2021 г., с адм. адрес: гр. Т., ул. „*****“ №**, с площ 523 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване /до 10м/, при граници: 73403.110.40, 73403.110.191, 73403.110.28, 73403.110.38, на основание чл.108 от Закона за собствеността.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на О. А. С., с ЕГН *****, от гр. С., *****, че Б. Б. С., с ЕГН *****, от гр. С., ***** /със съдебен адрес: гр. С. ул. *****, чрез адв. М. М./, действащ със съгласието на своята майка К. И. Д., с ЕГН *****, е собственик на следните сгради: СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.1, с площ 50 кв.м., брой етажи – 2, брой самостоятелни обекти в сградата – 2, с предназначение ЖИЛИЩНА СГРАДА СЪС СМЕСЕНО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ; СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.2, с площ 68 кв.м., брой етажи – 1, брой самостоятелни обекти в сградата – няма данни, с предназначение ЖИЛИЩНА СГРАДА – ЕДНОФАМИЛНА; СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.3, с площ 53 кв.м., брой етажи – 1, брой самостоятелни обекти в сградата – няма данни, с предназначение СЕЛСКОСТОПАНСКА СГРАДА, които сгради се намират в ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 73403.110.39 по КК и КР на гр. Т., одобрени със заповед РД 18-83/10.12.2009 г. на ИД на АГКК, с последно изменение на КК и КР засягащо поземления имот от 01.04.2021 г., с адм. адрес: гр. Т., ул. „*****“ №**, с площ 523 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване /до 10м/, при граници: 73403.110.40, 73403.110.191, 73403.110.28, 73403.110.38, на основание чл.108 от Закона за собствеността.

ОСЪЖДА О. А. С., с ЕГН *****, от гр. С., *****, да предаде на Б. Б. С., с ЕГН *****, от гр. С., ***** /със съдебен адрес: гр. С. ул. *****, чрез адв. М. М./, действащ със съгласието на своята майка К. И. Д., с ЕГН *****, владението върху следните сгради: СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.1 с площ 50 кв.м., брой етажи – 2, брой самостоятелни обекти в сградата –

2, с предназначение ЖИЛИЩНА СГРАДА СЪС СМЕСЕНО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ; СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.2 с площ 68 кв.м., брой етажи – 1, брой самостоятелни обекти в сградата – няма данни, с предназначение ЖИЛИЩНА СГРАДА – ЕДНОФАМИЛНА; СГРАДА с идентификатор 73403.110.39.3 с площ 53 кв.м., брой етажи – 1, брой самостоятелни обекти в сградата – няма данни, с предназначение СЕЛСКОСТОПАНСКА СГРАДА, които сгради се намират в ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 73403.110.39 по КК и КР на гр. Т., одобрени със заповед РД 18-83/10.12.2009 г. на ИД на АГКК, с последно изменение на КК и КР засягащо поземления имот от 01.04.2021 г., с адм. адрес: гр. Т., ул. „*****“ №**, с площ 523 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване /до 10м/, при граници: 73403.110.40, 73403.110.191, 73403.110.28, 73403.110.38, на основание чл.108 от Закона за собствеността.

ОСЪЖДА О. А. С., с ЕГН *****, от гр. С., *****, да заплати на К. И. Д., с ЕГН *****, от гр. С., ***** /със съдебен адрес: гр. С. ул. *****, чрез адв. М. М./, сумата от 705,40 лв. /седемстотин и пет лева и 40 ст./ - направени разноси по делото, на основание чл.78 ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА О. А. С., с ЕГН *****, от гр. С., *****, да заплати на Б. Б. С., с ЕГН *****, от гр. С., ***** /със съдебен адрес: гр. С. ул. *****, чрез адв. М. М./, действащ със съгласието на своята майка К. И. Д., с ЕГН *****, сумата от 500,00 лв. /петстотин лева и 00 ст./ - направени разноси по делото, на основание чл.78 ал.1 от ГПК.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – Габрово в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Трявна: _____